

REGÉDŐ.

Pesten csötörtökön aprilis 28^{kán}. 1836.

Megjelen társávalegyütt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

E L B E S Z É L É S.

A' v i r á g b o k r é t a.

Lyser — Heine szerint a' sikét derék Lyser, egyenlően nevezetes mint író és festő, e' jelen rövid elbeszélésemnek mintául szolgált. Nem viseltetném olly bátártalan tisztelettel hazám 's a' nyelv és előhaladási iparunk iránt, ha akár mikor is elmellőzve dicséretes kutfőmet szemtelenül merészném öszvelopott munkáimat az olvasókra eredetiek gyanánt tolni; mi íróinknál (sajnosan de bátran állítom) napról napra terjedtebb és átáljánosabb szokássá válik. Valóban teljes plagio mania! melly vagy igen kevés tiszteletet bizonyít az olvasók iránt, vagy igen nagy vándorságot akar azok olvasottságukban elárulni. — Hány gondolatunk, hány eszménk van, melly finom meglepése által tiszta eredeti? Van-e sok író n k, ki aetheticai tekintetben ön lángesze után indulván külön és egészen új utat merészelne törni a' haza tudományos egén? Nem; — inkább szolgai lélekkel tapodják a' külhoniak legázolt nyomait, és éppen úgy tesznek, mint a' Brocken-re menő gyáva és félénk utazó, ki inkább bérlett öszvér hátára helyezi ülőrésztét, mintsem fejszédüléstül nem tartván szabadon és bátran nézné az előtte elterülő gyönyörvidéket, az Istentül mindenikünknek felnyitott örömvilágot. — És nem az-e oka — tegyük kezünket szívünkre — hogy eddig még olly igen sokra nem mentünk? bár szemtelen kuruzsló módjára classicus műveknek is kiáltjuk ki tökéletlen vagy nagyon közönséges elmeszüleményünket, és szobrainkkal, örökítésünkkel adakozóbbak vagyunk, mint a' pártaut szüz kezével és „igen“ szavával. — Nem az-e oka, hogy fenntebbre, az igaz költő magosabb érdemfokára, olly igen lassan törekszünk, ha a' csekély ipart, a' közönség est már olly tulságosan megjutalmazva látjuk? — Nem az-e oka (miután külföldiektől tanulunk diszesen gondolkodni, és azok eszméjét leírjuk; mint a' gyermek,

ki mestere után mázolja-le az ábéczét), hogy a' mi eredeti, az nem egyéb: eredeti, vagy is nemzeti pagonyánál?! — Hasokat mondtam, csak az utókor hazudtolhat-meg, mert a' jelennek pirulva kell megigazolni állításomat. Mi engem illet, én porrá zuzom inkább penámat e' rongyon, és egy nagy ur könyvtárába dugom minden irkáló vágyamat, hogy soha ki ne szabadulhasson, mielőtt idegen tollakkal felpiperézve, elvakítva akármi nevű kopók hizelgéseiktől oda álljak a' könnyen hívó haza elébe, és tele torokkal kiáltsak: „Térdre pórlelek! előttem; én vagyok a' szövétnek, mely maga magát meggyújtá!” — Nagy Gombán április 8-kán Frankenburg Adolf.

I.

A' minap egy könyvtáros börtvényházába léptem-be. — „Zsebkönyveket édes ur!” kérémmel az ülésétől megváló commis-tul; 's mig ez három nemzetnek képes-tárát lehozá magos állásukról az előttem vegyes rendben diszló könyv-sereget mustrálgatám. Mennyi fordítás! és mennyi vers! A' többiek közt kezembe jött egy igen csinosan bekötött könyvecske: én igen szeretem az ily csinosan felruházott könyvecskéket; valóban többre becsülöm, mint valamennyi verseinket és fordításainkat. Azonban milly valódi rettegéssel dobám-ki ismét kezemből, midőn következő czímzetét olvastam:

„A' keleti virágnyelv

minden fiatal, szépézésű, elmés, és érzékeny léleknek ajálva.”

Csak az 1835-ki Bajza-Aurora, melyet most a' commis kinyitott előttem, és benne Széchenyi képeinek látásán csillapulhattam-meg. Távol legyen tőlem azt gondolni, hogy honunkban jó könyvek nem is láthatnak világot. — Au contraire! — már gyermekségemben is különös szeretettel viseltettem minden magyar könyv iránt; sőt keserves veréseket is kellett szenvednem; midőn a' mensa és dominus helyett Báróczi Cassandráját, arany pereczeket, Murányi Venust, vagy Octavianus császár életét olvastam. De minden verésnél nagyobb bosszontást okozott nekem azon virág-nyelv, honnan igen könnyen lehet olly nagy utálatomat és rettegésemet azon könyvtől származtatni.

Bírálják-meg kegynéim, ha nem volt-e igazságom?

II.

Tízennyolcz esztendő voltam, és logicus! Ó kedves olvasó! (az olvasónék ez uttal rekesz közé jutnak.) ha te még nem voltál

tizenyolcz esztendő, ne olvass tovább; de ha logicus is voltál, akkor csak olvass tovább, és jöjj pajtási szívemre, melly ugyan már nem logicus-szív, de még éppen úgy tud érezni, mint a' logicus érez.

Tizenyolcz esztendő voltam és logicus! tehát olyan vitéz mint Zrinyi, vagy Arminius; olyan verselő, mint Uhland vagy Göthe (ha mind a' kettőt megloptam); olyan szerelmes, mint Werther. Egy csudaszép magyar leánykát imádtam. — Lin a (mamája Charlotte-nak hívta) csak tizenöt esztendő volt, de már sokkal okosabb, mint én, és leánytársnéival egybehasonlítva igen ártatlan, 's a' mellett igen szende viseletű is. Ő engem szeretett; de az első lépést közlekedésünkre semmiképp sem akarta tenni, és én — ó én olly rendkívül szemérmes voltam — akkor, hogy most egész vagyonomat teszem-fel, Lin a bizonyosan nem ismerne reám, bár azon hat esztendő óta arczom semmit sem változott is.

Csendes szerelmünk már illy formán másfél esztendeig tartott, 's én juristának készültem. Négy hétig kelle még otthon maradni: az idő ez alatt hosszú is, rövid is volt. Hosszú, mert ohajtva vártam a' reám jöendő vidám életet; és — rövid, mert Linámtul elválásomat minél továbbra szerettem volna halasztani. Nem sokára azután hozzá mentem, természetesen azon ürügy alatt, hogy szülőjöt tiszteljem-meg látogatásommal. — Linát a' kertben találtam. Némán sétáltunk jó ideig a' gesztenye-fa-soron le; a' madarak bujkálóst játszottak, és egy lanyha szellő a' szeretett leány selyem ruháját testemhez csapkodta. — Egyszerre elhatározott fogással zsebbe nyulok, és ezen verseket aranyszélű papirosra írva szorítám kezébe:

„Jungfrau mit dem dunklen Auge,
Hehre, himmlische Gestalt,
Mit dem schwarzgelockten Haare;
Bist mir ewig stumm, und kalt?“

A' többit már elfelejtém, és Spazier Fernadója, honnét az egész panaszt kiloptam, nincs kezemenél. Lin a olvasott, én az alatt habozva állottam, 's a' verebek játékát néztem. Midőn elvégzé, arca égett, szép szeme lágy fényben uszott, és egy kimondhatlan varázsmosolylyal reám, hókeze egy virágbokrétát nyújtott, mellyet sétálás közben szedett, és öszveköttözött. — Elragadtatva megcsókoltam kezét, 's éppen egy minden ékes-szóllási figurákkal felcziczomázott, nyájasan ömledező beszédet készülök lesusogni; ekkor az óra negyet üt, és nekem X. tanácsoshoz kell menni.

X. tanácsos leányáról, Theodoráról, az irigység sem mondhatta, hogy szép volt. Arcza halavány sárga, orra rezes, szemei piczi-

nyek, szája széles. — „Ah! édes Adolf, milly szép bokrétája van!” szól-lita-meg rekedt hangon, midőn a' szobába léptem, és a' nagyságos papa hollétét tudakoztam. — Ez tőrszurás volt reám nézve, ki igen jól tudtam, hogy örökös ellensége marad annak a' kisasszony, ki nem ajálja mindjárt azt, mi neki éppen különösen tetszik. Akarat nélkül is — bokrétámat által kellett engedni. — „A' nagyságos kisasszonynak volt szánva” — hebegém — miután ő nyájasan kikapá kezemből, és a' papa dolgozó szobájába sietett, ki engem igen kegyesen fogadott, és holnapra kedvező feleletet ígért.

De más nap reggel atyám egy igen csipős levelet kapott. — „Monsieur Adolph szemtelem gyermek; a' tanácsos még fenntartja magának azt, hogy vakmerőségéért, melylyel Theodora kisasszonynak szerelni nyilatkozást merészelt tenni, különös fenyíték alá szorítsa.” — Én szoborrá változtam, kérdezősködtem; és milly szörnyű világosság! — Lina bokrétája egy egész szerelni vallomást foglalt magában. En szerencsétlen! a' virágnyelvet kevesebbé értem, mint a' tungusaiat! — Innen származott minden veszély, mert Theodora éppen úgy értette, mint Lina. — Ő tanácsos papája lábaihoz borult, és áldását kérte az ő és kedvese, a' reményteljes studiosus iuris, részére. Legnagyobb kinomra pedig Lina, ki árulónak vagy hitszegőnek nézett, még elutazásom előtt egy fiatal katonatiszttel jegyben járt. Most ő huszárkapitáné, és legidősebb fija hat esztendő.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Erdélyi utam 's tapasztalásom. 1834-diki augusztusban.

Nagy-Váradról a' Körös völgyén keresztül Erdélybe utazni igen kellemetes. — Telegden és a' Báródságon által mindig szép kiterjedésű völgyben, számos falun keresztül visz a' jó csinált ut az ugy nevezett Királyhágó hegyre, mellyen keresztül dicső emlékezetű József császár idejében készült az előbb járhatlan, most legjobb állapotban levő felmenő 's leereszkedő ut. — Gyönyörű a' vissza-tekin-tet Királyhágóról Élesd és Telegd felé a' Báródságra, 's a' Körös völgyében levő számos faluhelyre, honnét szabad szemmel vagy 6 mértföldnyire gyönyörű panoramával kecsegteti szemét a' természet-vizsgáló. Leereszkedvén a' Királyhágóról Erdély felé, fél órányi hegyek közötti utazásunk után jobbról Körös vizének a' természet által gyönyörűn elrendelt sziklás hegyek közé szorulatját vagy fél órányi távolságig láthattuk. Ezen látás magában igen érdekes, 's hazánk egyik érdemes dámája B-y grófné vallása szerint, ki a' nagy világban sokat járt, 's külső országi utazásai közben sok szép vidéket

látott, — ezen víz-szorulat völgye a' legregényesb vidékek közé számítható. Elhagyván a' varázs látnányt gyönyörű völgyek közt jutánk estvére magyar ország határ-falujába — Fekete-tóra. — Másnap folytattuk utunkat Bánfi-Hunyadon keresztül, 's Körösfő helység határában megnéztük Körös folyónak eredeti forrását, mely magában igen csekély, hanem két három órányi távulságra több csermelyvel egyesülve az apróbb folyók közé méltán számíttathatik. Körösfőn és a' kiskapusi határban szembetűnően hevernek a' krajczár forma nagyságú gömbölyű 's lapos kövecskék; sőt a' szántó földek is olly tarkák, mintha azokkal volnának bevetve. — A' népmonda szerint ezek azon kövé vált aranyok, mellyeket sz. László király ütközet között a' Tatároknak hányt, hogy időt nyerhessen táborra a' visszavonulásra, mig azoknak felszedésével a' Tatárok bajlódnak vala!! — Én is emlékezet okáért néhányat felszedvén zsebeimbe dugtam azon ajtatos kívánsággal, — vajha üres zsebeimben valódi aranyokká válnának! — Tovább jutván Kis-kapus felé jobbra látszanak Sebes várnak dűledékei, mellyek a' hajdanra érzékenyen emlékeztetnek. — Nagy Kapuson ebédelvén a' fogadós minket igen jól mulattatott. Ez a' franczia háborúban katona levén olly szerencsés vala, hogy olasz országot és Romát bejárván, őt ideáji feljebb ragadták; 's minekutána hazájába nyugalomra bocsájtatott volna, furcsa tapasztalású poetává 's íróvá tették, mit nem sokára sajtóba adandó munkájá bizonyítani fog. Heveréshez ő nem szokván Gyalu mezővárosban a' szállót kiarendálta, 's ott száláját felékesítvén furcsa poetai abrándozásaival telt meghívó czédulákat nyomtatva a' kolozsvári községet és a' szomszéd uraságokat vendégeinek meghívta két izben adott fényes Aspide és Vinisztrella nevű táncz-mulatságra. Igen sajnáltam, hogy meghívó czédulájából egy példánynak birtokába nem juthattam; — mivel az abba kitett furcsa gondolatokat olvasni már magában is igazi mulatság. Szobáji tele vannak aggatva mindenféle képekkel. — Vedégfogadóban illy képgallériát látni valóban ritkaság. Ebéd után Gyalun keresztül esti 7 órakor Kolozsvárra jutottunk. — Estve a' theatrunot látogattuk-meg. — Ennek elrendelése 's a' csinos cortinák, ugy a' játszók meglehetősen garderoobja a' 16 évű királynő darabnak előadását nem tették unalmassá. — Ugyan itt-láttuk még hős Zrinyi halálát és Zampa nevű operát is. A' színjátékot dicséretesen adták; de az operánál csak azon szent kívánság fogá-el a' műértőt: vajha tökéletesen hallhatnók ezt magyar színészeinktől!!

Van Kolozsvártt egy szép kert, hova rész szerint kocsizni, vagy lovagolni, részint gyalog jár-ki a' városi község. Itt egyéb érdekest a' szegények házánál nem találtam, kik ott kézi munkájokkal foglalatoskodván egy részét élelmöknek ez által megkeresik. Hála nemes

szívű előmozdítóinak, kik ennek létét valóságra hozták. — Megnéztem még báró Józsika kertjét is, melly igen csinosan van elrendelve; ha nagyobbodni fog, mint előkészületei mutatják, akkor azt méltán Kolozsvár egyik diszének lehet mondani. *(Végs. következik.)*

H A Z A I H I R L E L Ő.

Gyászhir Sopronból. A' magyar költészetnek nemcsak buzgó kedvelője, hanem egyszersmind szerencsés fölvatottja is t. Takács Judith asszonyság, tek. ns Patthy István ur hitese, apr. 15-ke viradóján Sopronban a' tulvilágba szenderült át. Hült tetemei szülőföldén Kemenes alatt, Vas megyében, a' Dukai nemzetségi sirboltban 19-kén takarítottak-el. Kemenest suttolni látszik kérlelhetlen végzete, midőn koszorús Berzsenyink után e' második martalékát illy gyorsan ragadja az enyészet ülébe!

Pesti hírek.

III.

Pest, tavaszeli 18-kán 1836.

(Pénz és ész. Természet című folyóirat. Dramai társaság. Uj almanach.)

Pesti híreimben mindig azon kívánok lenni, hogy közleményeimet ne ugyan „gyors postai sebességgel, mert a' hamarkodást sem ítéletben, sem írásban nem szereitem; hanem legalább „annak idejében“ írjam. Annak idejében valamit tenni pedig annyit tesz, mint „mindig tenni valamit“; mert az idő mindig megy, mindig halad; 's ha mi kezeinket szépen zsebbe dugjuk annak idejében, leendhet idő, mellyben minket dugandhatnak zsebbe, vagy, ha tetszik, zsákba.

Kérem, ezzel semmiire sem célzok, 's a' ki ebben célzást vél látni, az nem az én szemeimmel néz: az én szemeim pedig legkevesebbet néznek a' zsebre; mert én nem vagyok zsebember. Ugyan hol is látott valaki magyar író, ki a' Dunát tallérokka hajgálta volna által?

Annak idejében kellett ezt tudniok kegyeteknek nyájas olvasóném; különben könnyen azon gondolatra jövendhetek, hogy Pesten az írók zsebbe dugják kezeiket. De mondom kegyeteknek, Pesten tallérvilág van, 's az írók ugyan megjárják tallérvilágban a' sültgalambbal! Itt minden pénzen adatik, még az ész is. Ész és pénz, ezek nagy városban mindig kölcsönös viszonyban vannak egymással, 's nagyobb résziut egymást segítik elő a' rögs pályán, melly a' nagyvilág embereinek elébe méreték. Pesti világunkat is tehát, a' két végsarkból kiindulva, pénz- és észvilágra oszthatni. Mind a' kettő mód nélkül különbözik egymástól, 's még is mind a' kettő mód nélkül nem különbözik egymástól, 's ezen különböző nemkülönőség az éppen, melly őket olly szükségképi kapcsolathozza egymással mint p. o. az újságírás engemet kegyetekkel.

A' pénzvilágból jelenleg semmi új híreket nem közölhetek nyájas olvasóimnak; de őszintén kívánom, hogy Regelő-olvasóink közül minél többekről irhasak illy pénzvilági híreket, minők volnának p. o. egy gazdag örökség, nagy lotteria 's a' t.

Az észvilágból csak könnyebben juthatni egy-egy kis hirre (ez két értelmű szófogás, de semmitsem tesz! kinek hogy tetszik, úgy vegye). A' mik ebből értésemre esének, azok literaturai világunkból valók (mint az észvilág

egyik ágából), melyben, mit nem lehet öröm nélkül tapasztalni, napról napra szaporodnak az egyesületek. Ezek olly hasznosak mint örvendések, tudván azt, hogy rideg erők, ha még olly nagyok is, milly keveset tehetnek! Ellenben, hol több rokonszellemű törekvő segédkezet nyújt egymásnak, milly sokat, milly sikerest tehetni!

Az említett egyesületek egyike „pesti természetvizsgáló egyesület“ nevet visel. Ennek elnöke Kunoss Endre ur, kir. táblai ügyvéd, 's vas megyei táblabíró (ugyan azon egy személy az epedő szerelem bájos dalosával Bústavi-val) legfelsőbb helyen szabadalmat nyert egy „Természet“ czimű folyóirat kiadására. Azonban a' folyóirat, mint ezt hiteles ktfőből tudjuk, csak 1838-kí év elején induland meg, minthogy korábbi megjelenését lehetlenné teszi egy részről az előkészületek haladékosága, más részről a' szerkező urnak még előbb bevégezendő számos munkákkal elhalmozottsága. Az egyesület tagjai is a' munka 's vállalat nagyságához illő előkészületekkel foglalatoskodnak.

A' második egyesületet, (bár szintén pesti hír, 's magam is közleni szándékoztam) mivel ebben a' „Szemlélő“ megelőzött, abbul írom ki: „A' pesti dramaturgiai egyesület — így szólnak a' Szemlélőhöz mellékelt literaturai lapok 110. lapon — mellynek eredeti 's honi tárgyú (sajátképen történeti) színművek közrehoesítása a' célja, 's tagjai Garay, Kunoss, Szabó Dávid, Szigligeti, Tóth Lőrincz, és Vajda, a' legközelebbi napokban Tóth Lőrincznek, az „Átok“ írójának „Vatha“ czimű szindarabját adandja ki. Célja e' dícséretes egyesületnek évenként legalább két darabot közleni. Ez az egyetlen egy ut, mellyen a' fordítványok valahára árva 's kóbor Tháliánk templomából kiküszöbölthetnek, és valahára nuzeti darabok birtokába jutandhatunk.“ Az egyesület elvei, mellyeknél fogva kiindult, vállalatának irányzatát a' t. közönség a' megjelenendő első kötet előbeszédében láthatja. Az egyesület dramáinak kiadója Heckenast Gustáv ur, kit pesti könyvkereskedőink egyik legvállalkozóbb 's legiparkodóbbjai közé méltán helyezünk.

Almanach-literaturánk egy új zsebkönyvvel fog szaporodni a' jövő 1837-dik évre, Trattner-Károlyi könyvnyomtató intézetéből. Ezen a' Trattnerok „Aurora“ hamvaibul új életre keletkezett phoenix a' magyarabb „HAJNAL“ czímet fogja homlokán hordozni; szerkesztésével saját csekélységem van megbizva. Minél fogva jelentem az érdemes közönségnek, hogy ha valaki a' HAJNALT találná keresni a' könyvboltban, csak magyar nevén kérdezze; különben könnyen úgy járhat, mint az egyszeri ember, ki azt gondolá, hogy zsebkönyv ugyanannyit tesz, mint Aurora. „Nézd csak pajtikám — mondá — be szép Aurórát vettem!“ — 's a' pajtika felnyitá a' könyvet, és olvas vala: „Nefelejcs, zsebkönyv 1835.“

G A R A Y.

K Ü L Ö N F É L E.

Nagy ehetőség példája. Egyik bajor hirlap következőt említ. Nem régiben fogadás történt a' vidékben egy koronás tallérba, mellyet Angerherr nevű paraszt ember Raublingban, nem messze Rosenheimtől, az által nyere-meg, hogy egy ülő helyében negyven keményre főzött tojást evett-meg. Négy héttel ezután valamelly parasztlakodalomba vala hivatalos; hol, mint tudva van, a' kolbászok nagy szerepet játszanak. Angerherr sokáig pislogatott egy táll kolbászra; végre megjegyzé, hogy ha a' vendégek közül mindannyinak olly nagy

étvágya volna e' kolbászokra, akkor bizonyára sokan éhen maradnának. „S hány párt tudna megenni. kelmed?“ kérdeztetik a' kolbász-szerelmes. — „No, hát — lön a' felelet — valami 44 pár félét; ha más fizetné meg!“ — „Megfizetjük! — mondják többen — de egynek sem szabad a' 44-ből hibázni, 's egy üő helyben eszi-meg kelmed!“ — 'S a' mint mondaték, úgy történt. A' paraszt leül, egész csendességgel enni kezd, és a' legjobb étvágygyal nemcsak a' 44 párt eszi-meg, hanem még azon felül tizet ráadásul maga költségén hozat, 's azt is megesz. — Angerherrnek ezen nagy ebédje után semmi baja sem lett, sőt igen jól érzé magát. Ezen ember korára nézve a' negyvenesek sorába tartozik; nem nagy, nem vaskos; 's különben igen mérsékeltén és józanul szokott élni.

David és Góliáth. Parisban a' minap azon furcsa eset adá magát elő, hogy két ember idéztetik a' törvényszék elejébe, kik David és Góliáth nevet viseltek. Mind a' kettő tolvajság miatt vala bevádolva. Az esküdtek nem hihették elejénte ezen furcsa összetalálkozást, 's kérdezősködének, valljon ez valódi nevök volna-e. A' törvényszék elnöke erre azt felelé, hogy ő is illy vélekedéssel volt irántok, 's azokat csak felvett tolvajneveknek (noms de guerre) gondolta: de a' megvizsgálás utján kivilágosodott, hogy csakugyan valódi nevök volt ez. David öt évi fogságra ítéltetett, Góliáth szabadon bocsájtatott. — Philisteusi hadszerencse!

Igaz szeretet. Hol a' házaspár szeretete viszonyos, ott kellemes énekszó zengedez. Illy szereteti egyességben élt Uliasz Penelopével, ki készebb volt a' Kalipszótól ajánlott halhatlanságot megvetni, mint szeretett Penelopéjé-től megvárni.

B I R K É S.

E M L É K M O N D Á S.

Boldogság.

A' szív 's lélek szabadsága
Eltünk legfőbb boldogsága.
Mihelyt fogva e' kettő,
Boldog óra több nem jó.

KISFALUDY SÁNDOR után S. Karolina.

Szorgalom. Minden iparnak 's ebből folyva a' mivelődésnek az önnön sors-javításra tág kinézés fő rugója. Törd-el ezt, 's minden emberi igyekezet összeroskad; élet nélkül marad a' test, melynek kemény inai óriási munkák végbevitelére elég erősek lettek volna.

B - i s.

Az asszonyi szemérmesség igen kényes jószág. Mint legszebb virág hervad az a' legkisebb szellőre, 's egy gyenge lehelet is megrongálja.

SZ. JEROMOS.

A' szerelem bor, a' házasság viz. A' jó bor viz közt sem vesztí-el erejét.

1835. Th—g után L....es Amalia.

Kérdőrejtvény.

- 1) Ki ül már akkor is a' ház fedelén, mikor apja még nem is született igazán.
- 2) Mikor élt a' legszebb asszony a' világon?
- 3) Melyek a' kő és érczből készült hazugságok?
- 4) Mikor usznak a' ludak?

Előbbi rejtvény: Czár 'sa't.

Szerkezi Róthk repf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.